

Μία αρετή για την φιλία

Το 2017 ήταν η χρονιά που τα δεδομένα στην ζωή μου άλλαξαν. Ναι πέρασα στις πανελλήνιες και μια ολοκαίνουργια πόλη με περίμενε έτοιμη να την εξερευνήσω. Όμως δεν θα ήμουν μόνη γιατί στην ίδια πόλη πέρασε και η κολλητή μου. Στο άκουσμα αυτών των νέων ενθουσιάστηκα διότι η φιλία μας θα συνεχιζόταν δυναμικά.

Όπως ήταν φυσιολογικό, και οι δύο γνωρίσαμε νέους ανθρώπους μέσω του πανεπιστημίου, με αποτέλεσμα να μοιραζόμαστε αρκετές κοινές ώρες μαζί τους. Από την πλευρά μου δεν επεδίωκα να χαθώ με την παιδική μου φίλη, όμως σταδιακά τα πράγματα εξελίσσονταν διαφορετικά.

Εκείνη ενθουσιάστηκε με τη νέα της παρέα και σιγά σιγά απομακρυνόταν από μένα ακούσια βέβαια. Για να είμαι ειλικρινής, γνώριζα ότι κάπως έτσι θα γίνει, αλλά δεν περίμενα πως ο άνθρωπος που εμπιστευόμουν από την εφηβεία μου, θα προσπαθούσε να αλλάξει χαρακτήρα ώστε να μοιάσει στους νέους της φίλους. Η αλήθεια είναι ότι απογοητεύτηκα διότι η άποψη που είχα σχηματίσει για εκείνη ήταν εντελώς διαφορετική. Θεωρούσα ότι ήταν ακέραιος χαρακτήρας, όμως τελικά φερόταν σαν να μην είχε δικές της επιθυμίες.

Έχανε τον εαυτό της. Είναι λογικό με την πάροδο του χρόνου να εξελίξεσαι ως άνθρωπος και να προσαρμόζεσαι ανάλογα με τις συνθήκες, όμως η προσωπικότητα παραμένει αλώβητη. Δεν της μίλησα σχετικά με αυτό, όχι γιατί φοβόμουν αλλά επειδή δεν ήθελα να θεωρεί ότι προσπαθώ να σταθώ εμπόδιο στις νέες της γνωριμίες.

Το μόνο που ήθελα ήταν να διατηρήσουμε αυτό που είχαμε δημιουργήσει σε σταθερές βάσεις μεταξύ μας. Μέσω της φιλίας ο άνθρωπος βρίσκει άτομα με κοινά ενδιαφέροντα ώστε να μπορεί να μοιραστεί του προβληματισμούς του, αλλά και να περνά όμορφα. Η πραγματική φιλία απαιτεί συνειδητοποιημένους ανθρώπους που σέβονται εκείνον που τους στηρίζει. Τελικά συνειδητοποίησα πως η υπευθυνότητα στην φιλία δεν είναι ευδιάκριτη όσα χρόνια κι αν περάσουν γιατί το μέλλον πάντα επιφυλάσσει απρόσμενα γεγονότα.